

3 не прѣдъ Бога. Понеже що казува писаніе-то? „И повѣрува Авраамъ въ Бога,  
4 и то му ся вмѣни за правдж.“ <sup>2</sup>А на тогози който работи, заплатата му не ся вмѣнява като благодать, но като дѣлъ;  
5 А на тогозъ който не работи, а вѣрува въ тогозъ който оправдава <sup>3</sup>нечестивый-тъ, негова-та вѣра му ся вмѣнява за правдж.  
6 Както и Давидъ казува блаженство-то на чловѣка, комуто Богъ вмѣнява правджъ безъ дѣла. „Блажени <sup>4</sup>тѣзи на които беззаконія-та ся простихъ, и на които грѣхове-тѣ ся прикрыхъ. Блаженъ чловѣкъ той комуто Господъ нѣма да вмѣни грѣхъ.“ И тѣй това блаженство за обрѣзаны-тѣ ли <sup>5</sup>быва, или и за необрѣзаны-тѣ? защото казуваме че на Авраама вѣра-та му ся вмѣни за правдж. А какъ му ся вмѣни? когато бѣше въ обрѣзаніе ли, или въ необрѣзаніе. Не въ обрѣзаніе, но въ необрѣзаніе? И <sup>6</sup>прія бѣлѣгъ-тъ на обрѣзаніе-то, като печать на правдж-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ, койкто <sup>7</sup>имаше като бѣше необрѣзанъ, <sup>8</sup>да бжде той отецъ на всички-тѣ вѣрующы когато сж въ необрѣзаніе,  
12 за да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ; И отецъ на обрѣзаніе-то, не тѣкмо на обрѣзаны-тѣ, но и на тѣзи които ходятъ въ стѣжкы-тъ на вѣрж-тъ на отца нашего Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе. Понеже обѣщаніе-то къмъ Авраама или къмъ негово-то сѣме, че ще бжде <sup>9</sup>наслѣдникъ на свѣтъ-тъ, не <sup>10</sup>станж чрѣзъ законъ-тъ, но чрѣзъ правдж-тъ на вѣрж-тъ. Защото <sup>11</sup>ако сж наслѣдникъ тѣзи които сж отъ законъ-тъ, то вѣра-та е осуетена и обѣщаніе-то е униожено; Понеже <sup>12</sup>законъ-тъ докарва гнѣвъ; защото дѣто нѣма законъ, <sup>13</sup>тамъ нѣма нито прѣтѣжленіе. За това <sup>14</sup>наслѣдствіе-то е отъ вѣрж-тъ, за да бжде <sup>15</sup>по благодать, <sup>16</sup>така што обѣщаніе-то да е здраво на всичко-то сѣме, не токо на това което е отъ законъ-тъ, но и на това което е отъ вѣрж-тъ на Авраама, <sup>17</sup>който е на всинца ни отецъ, (Както е писано: поставихъ тя <sup>18</sup>отецъ на много народы), прѣдъ Бога въ когото повѣрува, и <sup>19</sup>който съживява мъртвы-тѣ, и нарича <sup>20</sup>което не сществува като че сществува. Той безъ <sup>21</sup>причинж за надеждж повѣрува въ надеждж, че ще бжде отецъ на много народы,

по речено-то: <sup>22</sup>Така <sup>23</sup>многобройно ще бжде твоето сѣме. И безъ да ослабне въ вѣрж-тъ, <sup>24</sup>не сматряше че тѣло-то му е вече замъртвѣло, като бѣ почти столѣтьенъ, нито мъртвостъ-тъ на Сарринж-тъ утробж.  
20 Нито си тури омыслъ съ невѣрие за Божіе-то обѣщаніе, но утворди ся въ вѣрж-тъ, и даде Богу славу; Увѣренъ е това което обѣща <sup>21</sup>Богъ, <sup>22</sup>и силенъ е и да го испълни. За това му ся и вмѣни за правдж.  
22 Това пакъ, че му ся вмѣни за правдж,  
23 Тога пакъ, че му ся вмѣни за правдж, <sup>24</sup>не е написана <sup>25</sup>тѣкмо за едного него, Но и за насъ, на които ще ся вмѣнява, като вѣруваме <sup>26</sup>въ тогози който е въскрѣсиль отъ мъртвы-тъ Иисуса Господа нашего,  
25 <sup>27</sup>Който бы прѣдаденъ за прѣгрѣшенія-та ни, <sup>28</sup>и въскрѣсенъ за оправданіе-то ни.

## ГЛАВА 5.

1 И тѣй <sup>2</sup>оправдани чрѣзъ вѣрж, <sup>3</sup>имамы миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа; <sup>4</sup>Чрѣзъ когото <sup>5</sup>нѣтъ съ вѣрж-тъ придобыхмы и входъ-тъ въ тѣзи благодать <sup>6</sup>въ койкто стоимъ, и ся <sup>7</sup>охвалимъ съ надеждж-тъ на Божіе-тъ славу. И не токо това, но <sup>8</sup>охвалимъ ся и въ скръбь-тъ <sup>9</sup>си, <sup>10</sup>же като знаемъ че скръбь-тъ произведе тѣрпѣніе, <sup>11</sup>а тѣрпѣніе-то опытность, <sup>12</sup>а опытность-та надеждж; А <sup>13</sup>надежда-та не посрамява; <sup>14</sup>защото любовь-та Божія е излѣяна въ срдца-та ни чрѣзъ дадената намъ Духа Святаго. Понеже <sup>15</sup>Христосъ, когато нѣтъ бѣхмы още немощни, на <sup>16</sup>отрѣбѣлено-то врѣме умрѣ за нечестивы-тъ.  
7 Защото едва ще ся намѣрва да умре нѣкой и за правденъ <sup>8</sup>чловѣкъ; (а може бы да дръзне нѣкой да умре за благодѣтелнаго;) Но <sup>9</sup>Богъ показува своѣж-тъ къмъ насъ любовь, защото когато нѣтъ бѣхмы грѣшници, Христосъ умрѣ за насъ;  
9 Много повече сега като ся оправдахмы <sup>10</sup>чрѣзъ кровь-тъ му, ще ся избавимъ <sup>11</sup>отъ гнѣвъ-тъ чрѣзъ него. Защото <sup>12</sup>неприятель като бѣхмы ако ся <sup>13</sup>примирихмы съ Бога чрѣзъ смърть-тъ на Сына му, колко повече <sup>14</sup>сега примирени като смы ще ся <sup>15</sup>избавимъ <sup>16</sup>чрѣзъ неговъ-тъ животъ. И не токо това, но и <sup>17</sup>охвалимъ ся въ Бога чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа, чрѣзъ когото <sup>18</sup>пріяхмы сега примиреніе.

а Быт. 15; 6. Гал. 3; 6. Іак. 2; 23.  
в Гл. 11; 6.  
д Іс. Нав. 24; 2.  
е Псал. 32; 1, 2.  
ж Быт. 17; 10.  
з Лук. 19; 9. Ст. 12; 16. Гал. 3; 7.  
и Быт. 17; 4 и др. Гал. 3; 29.  
і Гал. 3; 18.  
к Гл. 3; 20. 5; 13. 20. 7; 8. 10. 11. 1 Кор. 15; 56. 2 Кор. 3; 7. 9. Гал. 3; 10. 19. 1 Іоан. 3; 4.  
л Гл. 3; 24.

м Гал. 3; 22.  
н Іс. 51. 2. Гл. 9; 8.  
о Быт. 17; 5.  
п Гл. 8; 11. Евес. 2; 1. 5. р Гл. 9; 26. 1 Кор. 1; 28. 1 Пет. 2; 10.  
с Быт. 15; 5.  
т Быт. 17; 17. 18; 11. Евр. 11; 11, 12.  
џ Псал. 115; 3. Лук. 1; 37. 45. Евр. 11; 19.  
ф Гл. 15; 4. 1 Кор. 10; 6. 11. а Дьян. 2; 24. 13; 30.  
и Іс. 53; 5. 6. Гл. 3; 25. 5; 6. 8; 32. 2 Кор. 5; 21. Гал. 1; 4. Евр. 9; 28. 1

Пер. 2; 24. 3. 18.  
ч 1 Кор. 15; 17. 1 Пет. 1; 21.  
—  
а Іс. 32; 17. Гл. 28; 30.  
б Іоан. 16; 33. Евес. 2; 14. Кол. 1; 20.  
в Іоан. 10; 9. 14; 6. Евес. 2; 18. 3; 12. Евр. 10; 19.  
г 1 Кор. 15; 1.  
д Евр. 3; 6.  
е Мар. 5; 11, 12. Дьян. 5; 41. 2 Кор. 12; 10. Фил. 2; 17. Іак. 1; 2, 12. 1 Пет. 3; 14.  
ж Іак. 1; 3.

з Іак. 1; 12.  
и Фил. 1; 20.  
і 2 Кор. 1; 22. Гал. 4; 6. Евес. 1; 13, 14.  
к Ст. 8. Гл. 4; 25.  
л Іоан. 15; 13. 1 Пет. 3; 18. 1 Іоан. 3; 16. 4; 9. 10.  
м Гл. 3; 25. Евес. 2; 13. Евр. 9; 14. 1 Іоан. 1; 7.  
н Гл. 1; 18. 1 Сол. 1; 10.  
о Гл. 8; 32.  
п 2 Кор. 5; 18. 19. Евес. 2; 16. Кол. 1; 20, 21.  
р Іоан. 5; 26. 14; 19. 2 Кор. 4; 10, 11.  
с Гл. 2; 17. 3; 29, 30.